

hvor militærets rolle i forhold til de demokratiske spilleregler også bliver sat på en prøve. Vi har set det i Ukraine, hvor der har været en konflikt mellem premierminister og præsident, og hvor Ukraines højesteret også har været involveret. Jeg vil da gerne her ved denne lejlighed sige, at vi synes, at fru Hanne Severinsen gør et meget stort og fremragende arbejde i Europarådet, ikke mindst i Ukrainesammenhæng, som jo er en indviklet sag.

Vi er enige i, at i rapporter, der også kommer fra de tilsluttede organisationer, herunder Den Europæiske Kommission imod Racisme og Intolerance, finder man det vigtigt at skelne mellem fakta og vurderinger. Fakta er vigtige, og vurderinger må understreges af, at der er tale om vurderinger.

Med hensyn til GRECO, som jo står for korruptionsbekæmpelse, dvs. nogle retsregler for bekæmpelse af korruption, anser vi også det arbejde for meget vigtigt og vil selvsagt gerne støtte det fremover.

Sammenfattende tager vi redegørelsen til efterretning.

Formanden:

Tak til hr. Per Kaalund, og så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Hans Kristian Skibby (DF):

Fra Dansk Folkepartis side skal der også siges tak for den redegørelse, som vi har modtaget fra udenrigsministeren om Europarådets virksomhed.

Igen kan man jo sige, at redegørelsen viser tegn på, at der er nogle ting, som kunne gøres bedre. Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende, at antallet af ubehandlede sager har rundet 90.000 og ligger med en utrolig lang ventetid til følge.

Det, som også er kendetegnet ved problematikken i det her, er jo netop hele spørgsmålet om protokol 14, som Rusland til dato ikke har været i stand til at kunne ratificere, og det er selvfølgelig også noget af det, som gør, at vi har et problem, som vi er nødt til at forholde os til.

Det er et problem, at ventetiderne har bevæget sig i opadgående retning. Det er også et problem, at det skulle tage 3 år overhovedet at nå til enighed om, hvad der skulle stå i indholdet i protokol 14 med hensyn til Menneskerettighedsdomstolen osv., og det tager så oven i købet 3 år efterfølgende at få medlemslandene til at underskrive og ratificere det, som står i den aftale,

man har været med til at indgå. Alligevel kan man 6 år efter sige, at så har vi altså Rusland, som er et land, der ikke har i sinde at ratificere aftalen ud fra det, der ligger.

Jeg synes jo netop, at menneskerettigheder, demokrati og retsopfattelse er nogle af de grundlæggende ting, som er vigtige at bidrage med over for de nye lande – specielt de østeuropæiske lande – som er nye spirende demokratier, og som selvfølgelig også har et behov for at komme på banen. Derfor skal vi selvfølgelig fra Dansk Folkepartis side sige, at vi ikke er tilfredse med, at processen har været så lang fra Ruslands side, og det er også det, som vi vil gøre opmærksom på i denne sammenhæng.

Kl. 14.30

Et problem, som Socialdemokraternes ordfører også har været inde på i sit indlæg, er, at man kan se, at nok har man været i stand til at få ekspederet 42.000 sager, hvoraf de 12.000 udelukkende har været en administrativ vurdering, og hvor de 30.000 har fået en kendelse, men til gengæld har vi fået 55.000 nye sager, som gør, at man simpelt hen drukner i de her opgaver, som skal køres igennem systemet. Det er en stor udfordring, det er simpelt hen et stort problem, og det er noget, som man er nødt til at gøre noget ved.

Derfor vil jeg gå videre til det næste. Det er selvfølgelig så, at en af de udfordringer, som ligger i det notat, vi har fået til behandling i dag, jo er, at man har diskussionen oppe om finansiering, om der skal yderligere midler til. Der kunne Dansk Folkeparti da godt tænke sig at vide, hvem der i givet fald skulle betale for de nødvendige ekstra ressourcer, som skal tilføres for at få gjort noget ved det her.

For det er jo på grund af, at man ikke kan komme igennem med indholdet af protokol 14, som bl.a. kan gøre, at man kan få færre domme på de enkelte sager, hvilket gør, at man kan få ekspederet flere sager igennem på den samme tid og for den samme udgift. Det spænder Rusland jo ben for.

Når man samtidig kan se, at det netop er Rusland, som står med 21 pct. af de sager, som ikke er færdigbehandlet endnu, ud af de 89.000 sager, der er, så mener jeg, at de lande, der må gribe til pengepungen, hvis det er det, der er nødvendigt, må være lande som Rusland, og det må i særdeleshed være lande som Tyrkiet og Rumænien, som også hver har omkring 10 pct. af de sager, der ligger og venter.